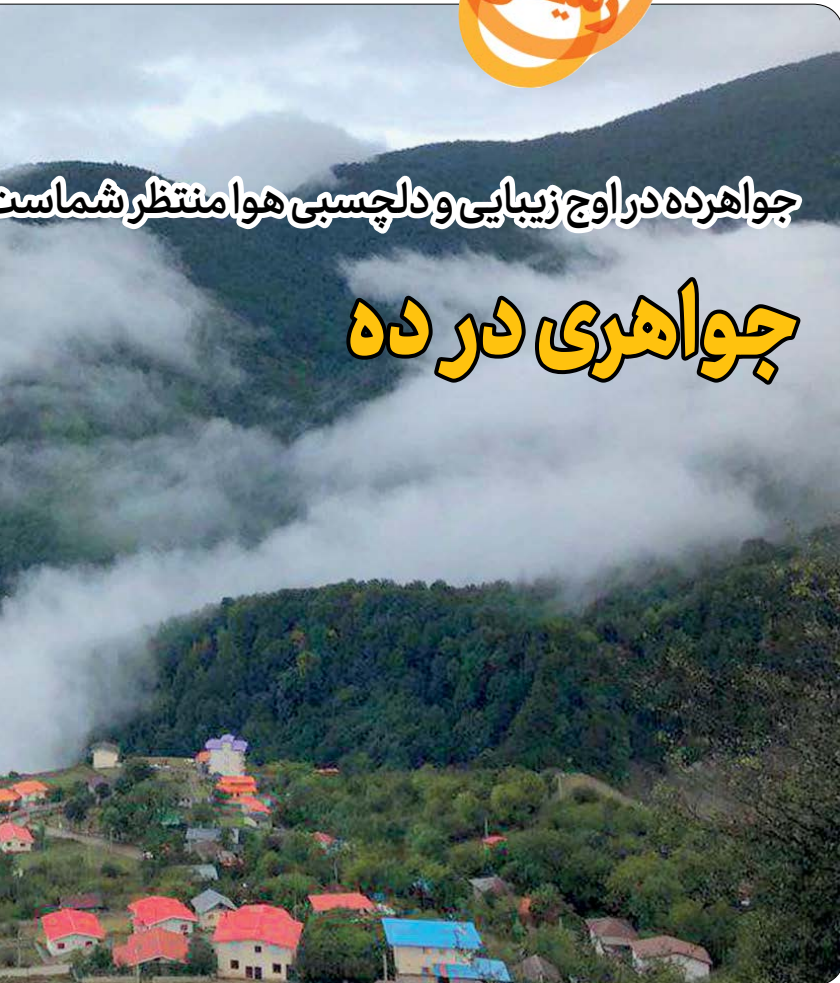

جواهرده در اوج زیبایی و دلچسپی هوا منتظر شماست

جواهری در ده

هم در زمستان با قله‌های پوشیده از برف و خلوتی و آرامش روستا در این فصل از سال.

چه ببریم؟

برای رفتن به جواهرده سبک سفر کنید. حتما کفش مناسب پیاده‌روی بپوشید. جواهرده هوایی خنک دارد، پس خوب است یک دست لباس گرم هم برای احتیاط همراه داشته باشید. به جز تجهیزات اولیه و لوازم شخصی، فقط یک لیخند برای آغاز این سفر نیاز دارید. دوربین عکاسی‌تان را بردارید و آماده یک سفر فوق‌العاده شوید.

جواهرده منطقه‌ای بکر و جزو گنجینه‌های طبیعی ایران است. مراقب زیبایی این منطقه باشیم و حتما کیسه زباله همراه ببریم. یادمان باشد در هر سفر فقط ردپای مهربانی و صدای خنده به جا بگذاریم و عکس و خاطره زیبا به یادگار برداریم.

مهندسان آلمانی این مسیر جادویی را در سال ۱۳۵۰ ساختند که از آن زمان تا امروز بهترین مسیر رسیدن به روستای جواهرده رامسر است.

کی برویم؟

همین حالا! روستای جواهرده در فصل گرم سال هوایی خنک و دلپذیر دارد. به همین دلیل در بهار و تابستان بسیار پرطرفدار است. اوایل پاییز تا زمانی که هنوز سرما از راه نرسیده هم می‌توان به این منطقه سفر کرد، اما زمستان زمان مناسبی برای سفر به این روستای ییلاقی نیست، زیرا زمستان‌های این منطقه سرد و پربرف است و همین حالا که اول تابستان است می‌توانیم گرمای تیرماه که اغلب شهرها را زیر تابش آفتاب داغ خود می‌گیرد به خنکای جواهرده گره بزنیم و خلاصه... نگوییم که بروید و مزه‌اش را بچشید.

البته باید درباره جواهرده این را هم بگوییم که در تمام ایام سال جاذبه‌های خاص خودش را دارد و همیشه می‌توانید سفر لذتبخشی را به این منطقه برنامه‌ریزی کنید، اما این نکته را در نظر بگیرید که بهترین زمان سفر بستگی به عادت‌ها و علایق شما دارد. برای مثال اگر به زمستان و برف علاقه نداشته باشید، سفر به روستا با تمام زیبایی باشکوهی که در زمستان دارد، لطفی برایتان ندارد. اما به هر حال، روستای جواهرده هم در تابستان با کوه‌های پوشیده از گل و جنگل‌ها و چشمه‌سارها و رودخانه‌های پرآب و هوای لطیف و خنک، مقصدی بسیار جذاب است و

زینب مرتضایی فرد

خبرنگار

نامت را گذاشته‌اند جواهر. الکی که نیست، این همه زیبا باشی و خلاصه آنچه خوبان همه دارند را تنهایی داشته باشی، مسلماً نامت را می‌گذارند جواهر. حالا اگر جواهر باشی و دهی در گوشه‌ای زیبا از جهان، نامت می‌شود جواهر ده. روستایی که کوه جواهر است و نمی‌شود از آن دل کند. اگر به جواهرده نرفته باشی هم حتما نامش را شنیده‌اید، روستایی در ارتفاعات البرز و نزدیکی رامسر که در دامنه کوه‌های سماموس واقع شده است. همین که بيفتید در مسیر می‌بینید آرامش و زیبایی هر دو همزمان همراهی‌تان می‌کند و می‌توانید یک سفر واقعی به معنای سفرهایی که قدما آن را سیر آفاق و انفس می‌دانسته‌اند تجربه کنید. حتما می‌گویید از چه نظر؟ خب... هر چند توضیحش کمی سخت است، اما باید همین حالا تکلیفمان را با این موضوع روشن کنیم.

را بریزیم دور. دقت کنید گفتم خستگی‌هایمان، نگفتم زیاله‌هایمان را! خلاصه که برای رهایی از این خستگی‌های ممتد و روزمرگی، جواهرده جای خاصی محسوب می‌شود. پیچ‌های جاده‌اش نه تنها زیباست، بلکه پشت هر کدامش یک منظره زیبا و غافلگیرکننده پنهان شده است. در انتهای این مسیر پر پیچ و خم هم می‌رسید به آسمانی با ابرهای خنک و آرام. اگر اهل خواندن رمان‌های کلاسیک باشید پیچ‌های جاده جواهرده ذهن شما را می‌برد به پیچ‌های جاده قصر ماندلی در رمان بی‌نظیر ربکا نوشته دوما بویو و خلاصه حسابی سرحالتان می‌آورد. انگار که فکر کنید در حال رفتن به یکی از زیباترین و رویایی‌ترین قصرهای جهان هستید که البته سقفش آسمان است و دیوارهایش درختان. خب... این قصر چه کم دارد از آن قصر رویایی در آتش سوخته؟ هم سقفش بلندتر است و هم در گذر این همه سال زنده و سرپا مانده است.

اول نقشه دیدن، بعد راه افتادن

جواهرده کجاست و دسترسی به آن چگونه است؟ اگر بخواهیم بگوییم روستای جواهرده دقیقاً کجاست، نشانی دقیق به این صورت است که باید به استان مازندران بروید و از آنجا به شهرستان رامسر؛ از رامسر به سمت جنوب غربی برانید و بعد ۳۰ کیلومتر رانندگی در جاده جنگلی پر پیچ‌وخم و بسیار زیبا، جواهر مازندران کم‌کم خود را به شما نشان می‌دهد. علاوه بر روستا، مسیر رسیدن به آن هم که از میان جنگل‌های انبوه و امتداد رودخانه صفاورد می‌گذرد بسیار جذاب و دیدنی است. این جاده فوق‌العاده در فصل پاییز و بهار هنگام بارندگی وقتی غرق مه می‌شود، به تابلوی نقاشی نفسگیر شباهت دارد، شاید بارها مجبور تان کند در طول مسیر توقف کنید و از زیبایی لذت ببرید.

ما آدم‌های عصر مدرن سفرهایمان باشتاب است، می‌نشینیم توی هواپیما و چشم‌ها را می‌بندیم، می‌بینیم رسیده‌ایم به یک کشور دیگر و کلی مرز سیاسی و جغرافیایی را در زمان کوتاهی طی کرده‌ایم. یا ریل‌های آهنی قطار با شتاب می‌رسانندمان به دیار و مقصدی دیگر. با خودروی شخصی‌مان هم که می‌رویم سفر، کلی دور از چشم پلیس گاز می‌دهیم و سرعت را زیاد می‌کنیم که برسیم، یعنی فقط به مقصد فکر می‌کنیم.

اما قدیم‌ها که این‌طور نمی‌رفتند سفر. مثلاً فکرش را بکنید می‌خواستند بروند همین جواهرده خودمان. تمام کوه و دشت را یک دل سیر تماشا می‌کردند. هم آرامش راه را درک می‌کردند و هم آسمان را یک دل سیر تماشا می‌کردند، هیچ عجله‌ای هم برای رسیدن نداشتند. خلاصه الکی نیست که فکر کنیم همین‌طور می‌رویم سفر اتفاق خاصی برایمان می‌افتد و پخته می‌شویم.

لطفاً زود راه بيفتید سمت جواهرده و کمی مثل قدیم‌ها قواعد سفر را رعایت کنید. همین که وارد مسیر شوید، آرامش و زیبایی سفر جواهرده آغاز می‌شود. مسیر رسیدن به جواهرده بسیار تماشایی و فوق‌العاده است. این زیبایی‌ها با رسیدن به خود روستا چند برابر می‌شود. دشتی وسیع و ییلاقی سرسبز را تصور کنید. در جواهرده قرار است چنین مناظری را ببینید. انگار که زیبایی‌های تمام دنیا زیر پای‌تان است: بوته‌زارهای سرسبز در کنار دامنه‌های پربرف سماموس و همنشینی با مردم مهمان‌نواز روستا.

حالا چرا جواهرده؟

ما آدم‌های خسته این روزگار نیاز داریم برویم جایی دور از دود و ماشین و تمام خستگی‌هایمان

